

ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของประเทศอินโดนีเซีย

1. ชื่อประเทศ ตราสัญลักษณ์ เมืองหลวง และเมืองสำคัญ

ชื่อประเทศ	ประเทศอินโดนีเซียมีชื่อทางการว่าสาธารณรัฐอินโดนีเซีย (Republic Indonesia)	
ธงชาติและตราสัญลักษณ์		
เมืองหลวง	จาการ์ตา (Jakarta)	
เมืองสำคัญทางเศรษฐกิจ	นครหลวงจาการ์ตา (Jakarta Capital Territory)	กาลิมันตันตะวันออก (East Kalimantan)
	ชาวตะวันตก (West Java)	ปาปัว (Papua)
	บันเตน (Banten)	ซูลาเวซีกลาง (Central Sulawesi)
	ชาวตะวันออก (East Java)	ซูลาเวซีกลาง (South Sulawesi)
	ย็อกยAKARTA (Yogyakarta)	บาหลี่ (Bali)
	สุมาตราเหนือ (North Sumatra)	สุมาตราใต้ (South Sumatra)

2. ที่ตั้งและภูมิประเทศ

1) ที่ตั้ง

ตั้งอยู่บนเส้นศูนย์สูตร ระหว่างคาบสมุทรเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และทวีปออสเตรเลีย และระหว่างมหาสมุทรอินเดีย และแปซิฟิก มีพรมแดนติดกับประเทศมาเลเซียบนเกาะบอร์เนียว (อินโดนีเซีย: กาลิมันตัน) ประเทศปาปัวนิวกินีบนเกาะนิวกินี (อินโดนีเซีย: อีเรียน) และ ประเทศติมอร์ตะวันออกบนเกาะติมอร์

2) ภูมิประเทศ

อินโดนีเซียเป็นประเทศที่ได้ชื่อว่ามีหมู่เกาะมากที่สุดในโลก ประกอบด้วยหมู่เกาะใหญ่น้อยรวมทั้งสิ้นราว 17,500 เกาะ แต่เกาะที่มีขนาดใหญ่ 5 เกาะ ครอบคลุมพื้นที่ประมาณร้อยละ 90 ของอินโดนีเซีย ได้แก่

- เกาะกาลิมันตัน มีพื้นที่ 539,460 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 28 ของพื้นที่ทั้งหมด
- เกาะสุมาตรา มีพื้นที่ 473,606 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 24 ของพื้นที่ทั้งหมด
- เกาะปาบัว หรือเกาะอิเรียนจาया มีพื้นที่ 421,981 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 22 ของพื้นที่ทั้งหมด
- เกาะสุลาเวสี หรือเซลีเบสมีพื้นที่ 189,216 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 10 ของพื้นที่ทั้งหมด
- เกาะชวา หรือหมู่เกาะเครื่องเทศ ตั้งอยู่ระหว่าง เกาะสุลาเวสี กับอิเรียนจาया มีพื้นที่ 132,107 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 7 ของพื้นที่ทั้งหมด

รวมพื้นที่ทั้งหมดมี 5,070,606 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วยพื้นที่ทางบก 1,904,443 ตารางกิโลเมตร และพื้นที่ทางทะเล 3,166,163 ตารางกิโลเมตร

3. สภาพภูมิอากาศ

ภูมิอากาศของอินโดนีเซียมีลักษณะเป็นป่าฝนเขตร้อน สภาพอากาศร้อนชื้น มี 2 ฤดู คือ ฤดูแล้ง (มิถุนายน-กันยายน) และฤดูฝน (ธันวาคม-มีนาคม) อุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 21-33 องศาเซลเซียส ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยปีละ 706 มิลลิเมตร ความชื้นสัมพัทธ์ร้อยละ 60-100

4. ทรัพยากรธรรมชาติ

- 1) **ป่าไม้** อินโดนีเซียเป็นประเทศที่มีป่าไม้มากที่สุด ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าดงดิบ ผลผลิตจากป่าไม้ส่วนใหญ่เป็นไม้เนื้อแข็ง
- 2) **น้ำมัน** อินโดนีเซียมีปริมาณน้ำมันดิบสำรองไม่น้อยกว่า 3.5 พันล้านบาร์เรล เป็นประเทศเดียวในเอเชียที่เป็นสมาชิกกลุ่มโอเปก (Organization of Petroleum Exporting Countries: OPEC) เป็นผู้ผลิตน้ำมันรายใหญ่อันดับ 17 ของโลก โดยมีส่วนแบ่งตลาดประมาณร้อยละ 3 ของปริมาณผลิตน้ำมันโลก สร้างรายได้เงินตราต่างประเทศกว่า 1 ใน 4 ของรายได้จากการส่งออกทั้งหมดแต่เนื่องจากอินโดนีเซียมีกำลังการกลั่นน้ำมันที่จำกัด คือ ไม่ถึง 1 ล้านบาร์เรลต่อวัน ขณะที่ความต้องการใช้สูงถึง 1.15 ล้านบาร์เรลต่อวัน อีกทั้งยังขาดการลงทุนด้านการสำรวจแหล่งน้ำมันใหม่ๆ ทำให้อินโดนีเซียเป็นประเทศเดียวในกลุ่มโอเปกที่นำเข้าน้ำมันสุทธิ ทั้งนี้แหล่งน้ำมันดิบส่วนใหญ่อยู่นอกชายฝั่ง โดยเกาะสุมาตราตอนกลางเป็นแหล่งผลิตน้ำมันที่ใหญ่ที่สุด
- 3) **ก๊าซธรรมชาติ** อินโดนีเซียมีปริมาณก๊าซธรรมชาติสำรองอยู่ไม่น้อยกว่า 112 ล้านลูกบาศก์ฟุต เป็นผู้ผลิตก๊าซธรรมชาติรายใหญ่อันดับ 6 ของโลก และเป็นผู้ส่งออกก๊าซธรรมชาติเหลว (Liquefied Natural Gas : LNG) รายใหญ่ที่สุดของโลก ด้วยส่วนแบ่งตลาดโลกคิดเป็นร้อยละ 47.2 และมากกว่าร้อยละ 90 ของปริมาณก๊าซธรรมชาติเหลวส่งออกทั้งหมด เป็นการส่งออกภายใต้สัญญาระยะยาวกับประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียง อาทิจีปุ่น สหรัฐฯ สิงคโปร์ และจีน อินโดนีเซียส่งออกก๊าซธรรมชาติได้มากจนสามารถชดเชยการขาดดุลในหมวดน้ำมันได้ การผลิตก๊าซธรรมชาติของอินโดนีเซียเพิ่มขึ้นเฉลี่ยทุกปี โดยนำมาเพื่อเป็นพลังงานเพื่อใช้ภายในประเทศและเพื่อการส่งออกโดยมีแหล่งผลิตใหญ่อยู่ที่เมืองอรัน (Arun) ในจังหวัดอาเจะห์ (Aceh) และเมืองบนต์ัง (Bontang) ในกะลิมันตันตะวันออกเฉียง

- 4) **ถ่านหิน** อินโดนีเซียเป็นประเทศผู้ส่งออกถ่านหินออกมากเป็นอันดับ 2 ของโลก ทั้งนี้เนื่องจากอินโดนีเซียเป็นประเทศที่มีแหล่งถ่านหินมากแห่งหนึ่งของโลก ด้วยปริมาณถ่านหินสำรอง ที่คาดว่า มีมากถึง 58 พันล้านตัน และเป็นถ่านหินคุณภาพดี แหล่งถ่านหินใหญ่ที่สุดอยู่ที่เกาะกะลิมันตัน มีจำนวนกว่าครึ่งของปริมาณถ่านหินสำรองทั้งหมด รองลงมา ได้แก่ สุมาตรา ปาปัว และสุลาเวสีใต้
- 5) **ดีบุก** อินโดนีเซียเป็นประเทศหนึ่งที่มีแหล่งแร่ดีบุกจำนวนมาก เป็นผู้ผลิตอันดับหนึ่งของโลก สามารถผลิตได้ปีละไม่ต่ำกว่า 2.4 ล้านตัน และส่งออกได้ไม่ต่ำกว่า 65,000 ตัน จนกลายเป็นผู้ส่งออกอันดับ 2 ของโลก

5. ประชากร และชนกลุ่มน้อยที่สำคัญของอินโดนีเซีย¹

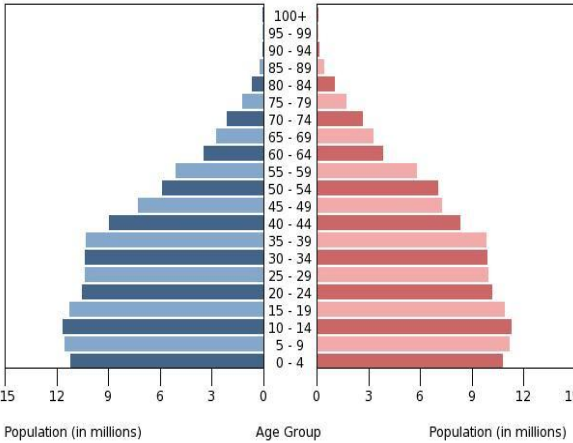
ปัจจุบันอินโดนีเซียมีประชากรทั้งสิ้น 248,645 คน เป็นประเทศที่มีจำนวนประชากรมากเป็นอันดับ 4 ของโลก ประกอบด้วยเชื้อชาติต่างๆ คือ ชาว 40.6% มาดुरีส 3.3% บูกิส 2.9% มินังกะเบา 2.7% เบตาวี 2.4% บันเทน 2% บันจาร์ 1.7% อื่นๆ 29.9%

รายการ	ปี 2555
ประชากร	• 248,645,000 คน
จำนวนประชากร เพศชายต่อเพศหญิง	<ul style="list-style-type: none"> • ณ เกิด: ชาย/หญิง 1.05 • ต่ำกว่า 15 ปี: ชาย/หญิง 1.04 • 15-64 ปี: ชาย/หญิง 1.01 • มากกว่า 65 ปี: ชาย/หญิง 0.78 • รวม: ชาย/หญิง 1
อัตราการเติบโตของประชากร	• 1.03%
อัตราการเกิด: จำนวนคนเกิด/ประชากร 1,000 คน	• 17.7
อัตราการตาย: จำนวนคนตาย/ประชากร 1,000 คน	• 6.3

¹ ที่มา: The World Fact Book, Center Intelligence Agency. Indonesia

แหล่งที่มา: <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/id.html> และ

http://www.indexmundi.com/indonesia/age_structure.html วันที่สืบค้น 23 พฤศจิกายน 2555

รายการ	ปี 2555
 <p>Male Indonesia - 2012 Female</p> <p>Population (in millions) Age Group Population (in millions)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • 0-14 ปี: 27% (ชาย 34,224,282 คน/หญิง 33,022,222 คน) • 15-24 ปี: 17.1% (ชาย 21,696,545 คน/หญิง 20,939,720 คน) • 25-54 ปี: 42.2% (ชาย 53,007,277 คน/หญิง 51,909,233 คน) • 55-64 ปี: 7.2% (ชาย 8,490,220 คน/หญิง 9,536,097คน) • 65 ปีและสูงกว่า : 6.4% (ชาย 6,926,153 คน/หญิง 8,893,259 คน)
<p>อายุมัธยฐาน (median age)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • รวม: 28.5 ปี • ชาย: 28 ปี • หญิง: 29.1 ปี

6. ภาษา ศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม

ภาษา

อินโดนีเซียมีประชากรเชื้อชาติต่างๆ มากมายราว 350 กลุ่ม แต่ละกลุ่มมักจะมีภาษาท้องถิ่นเป็นของตนเอง ภาษาที่ใช้จึงมีเป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตามภาษาท้องถิ่นที่มีคนพูดได้เกิน 1 ล้านคน มีอยู่ 13 ภาษา โดยภาษาชวามีคนใช้มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 45 ของจำนวนประชากรทั้งหมด รองลงมาคือ ภาษา Sundanese ร้อยละ 14 ภาษา Madurese ร้อยละ 7.5 ภาษา Coastal Malays ร้อยละ 7.5 และภาษาอื่นๆ อีกร้อยละ 26

สำหรับภาษาราชการคือ ภาษาบาฮาซาอินโดนีเซีย (Bahasa Indonesia) ซึ่งมีรากฐานมาจากภาษามลายู

ศาสนา

อินโดนีเซียได้ชื่อเป็นประเทศที่มีคนนับถือศาสนาอิสลามมากที่สุดในโลก โดยมีผู้นับถือศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ 86.1 ของจำนวนประชากรทั้งหมด รองลงมาคือศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนท์

ร้อยละ 5.7 ศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก ร้อยละ 3 ฮินดู ร้อยละ 1.8 และศาสนาอื่นๆ อีกร้อยละ 3.4²

อย่างไรก็ตาม มีข้อแตกต่างของศาสนาอิสลามในอินโดนีเซียกับศาสนาอิสลามในกลุ่มประเทศอาหรับ กล่าวคือ สตรีมุสลิมในอินโดนีเซียจะไม่แต่งกายหรือคลุมร่างกายทุกส่วนเหมือนสตรีอาหรับสำหรับเทศกาลที่สำคัญทางศาสนาได้แก่

เดือนรอมฎอน (Romdon) เป็นเดือนที่ชาวมุสลิมถือศีลอด ไม่รับประทานอาหารหรือน้ำระหว่างดวงอาทิตย์ขึ้นถึงดวงอาทิตย์ตก แต่จะรับประทานได้ภายหลังดวงอาทิตย์ตกดินแล้วเท่านั้น

วันตรุษอิดุลฟิตรี (Idul Fitri) หรือเรียกอีกอย่างว่า ฮารีรายา (Hari Raya) ถือเป็นวันขึ้นปีใหม่ ซึ่งจะตรงกับวันแรกของเดือนสิบในปฏิทินมุสลิมและเป็นวันสิ้นสุดของการถือศีลอด (อยู่ระหว่างเดือนสิงหาคม-กันยายนของทุกปี)

อิดูอัฎฮา (Idul Adha) เป็นงานเฉลิมฉลองประจำปี ตรงกับช่วงเดือนพฤศจิกายนของทุกปี ภายหลังจากพิธีฮัจญ์เสร็จ ชาวอินโดนีเซียที่นับถือศาสนาอิสลามจะทำพิธีฆ่าสัตว์ใหญ่ เช่น วัว ควาย แพะ หรือแกะ เพื่อแจกจ่ายให้คนยากจน

เทศกาลกาลันกัน (Galungun) เป็นงานประจำปีของชาวบาห์ลี เทศกาล 10 วันนี้จัดขึ้นเพื่อฉลองชัยชนะของเทพเจ้า ที่มีต่อวิญญาณร้าย และเชื่อว่าวิญญาณบรรพบุรุษจะมาร่วมงานเฉลิมฉลองนี้ด้วย

กาซาด้า (Kasada) เป็นงานประจำปีบวงสรวงภูเขาไฟโบรโม ทางตะวันออกเฉียงของเกาะชวา

ลักษณะทางสังคมและวัฒนธรรม

การที่สภาพที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศอินโดนีเซีย มีลักษณะแยกกันเป็นหมู่เกาะมากมาย และมีอาณาเขตกว้างใหญ่ไพศาล ประชากรประกอบด้วย หลายเชื้อชาติและเผ่าพันธุ์ แต่ละเผ่าพันธุ์ต่างก็มีมรดกทางวัฒนธรรม และลักษณะทางสังคมของตนสืบทอดกันมา ทำให้แต่ละภูมิภาคมีรูปแบบขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม และภาษาที่ใช้ผิดแผกแตกต่างกันไปในแต่ละกลุ่มชน ชาวชนบทที่อาศัยอยู่ห่างไกลจากตัวเมือง ยังยึดมั่นอยู่กับประเพณีเดิมอยู่มาก ส่วนกลุ่มชนที่อาศัยอยู่ในตัวเมือง

² ที่มา: The World Fact Book, Center Intelligence Agency. Indonesia

แหล่งที่มา: <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/id.html> และ

http://www.indexmundi.com/indonesia/age_structure.html วันที่สืบค้น 23 พฤศจิกายน 2555

และได้รับการศึกษาแบบตะวันตก จะมีวิถีชีวิตแตกต่างกันออกไป การแบ่งกลุ่มชนตามชนบทรรมนิยม ประเพณี และพื้นที่ตั้ง สามารถแบ่งออกเป็นสามกลุ่มใหญ่ๆ ดังนี้

กลุ่มที่หนึ่ง เป็นกลุ่มชนที่อาศัยอยู่ในเกาะชวา และบาหลี ผู้คนที่อยู่ในแถบนี้จะยึดมั่นอยู่ในแนวทางของศาสนาฮินดู และศาสนาพุทธ มีวัฒนธรรมเน้นหนักในเรื่องคุณค่าของจิตใจ และสังคม ก่อให้เกิดการพัฒนาศิลปะอย่างมากมาย โดยเฉพาะนาฏศิลป์ และดุริยางคศิลป์ ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ประชากรจะประพฤติตามหลักจริยธรรม มีการเคารพต่อบุคคลตามฐานะของบุคคลนั้น ๆ

กลุ่มที่สอง เป็นกลุ่มชนที่อาศัยอยู่ตามบริเวณริมฝั่งทะเลของเกาะต่างๆ ดำเนินชีวิตอยู่ได้ด้วยการประกอบการค้าขาย มีชีวิตทางวัฒนธรรมตามหลักของศาสนาอิสลามอย่างเคร่งครัด เป็นนักธุรกิจของสังคมอินโดนีเซียยุคใหม่ และได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้มีความรู้ทางศาสนา และกฎหมาย

กลุ่มที่สาม เป็นกลุ่มที่มีความล้าหลังมาก อาศัยอยู่ตามบริเวณเทือกเขาในส่วนใหญ่ของประเทศ ดำเนินชีวิตอยู่ด้วยการล่าสัตว์ และการเพาะปลูก

7. ระบบการศึกษา

ระบบการศึกษาในโรงเรียนประกอบด้วยระดับการศึกษาชั้นต่างๆ คือ การศึกษาขั้นพื้นฐาน การศึกษาขั้นมัธยมและการศึกษาระดับสูง นอกเหนือจากระดับการศึกษาดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังมี การศึกษาก่อนวัยเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมของเด็กด้วย

การศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามเกณฑ์จะใช้เวลา 9 ปี เรียนชั้นประถมศึกษา 6 ปีและชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น 3 ปี โดยการศึกษาประถมศึกษาจะมีเป้าหมายเพื่อจัดหาทักษะพื้นฐานในการพัฒนาตนเองใน ฐานะที่เป็นปัจเจกชน สมาชิกในสังคม ประชากรในประเทศและโลก ส่วนการเรียนมัธยมศึกษา มีรูปแบบ ของการจัดการศึกษาหลายแบบ เช่น แบบสามัญทั่วไป แบบสามัญวิชาชีพ แบบสามัญทางศาสนา แบบ สามัญบริการ และแบบการศึกษาพิเศษ

สำหรับการศึกษาระดับสูง หรืออุดมศึกษา เป็นการขยายไปจากการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ระดับปริญญาตรีใช้เวลาเรียน 3-4 ปี ปริญญาโท 2 ปี และปริญญาเอก 3 ปี

8. สาธารณูปโภคพื้นฐาน

1) พลังงานไฟฟ้า

พลังงานไฟฟ้าส่วนใหญ่อินโดนีเซีย ร้อยละ 81.5 ผลิตจาก fossil fuels และที่เหลืออีกร้อยละ 14.5 ผลิตจากพลังน้ำ โดยมีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการผลิตกระแสไฟฟ้า คือ Perusahaan Listrik Negara หรือ PLN ซึ่งถือเป็นรัฐวิสาหกิจ และบริษัทในเครือ ซึ่งกำลังการผลิตไฟฟ้าในขณะนี้ถือว่ายังเพียงพอต่อการบริโภคในประเทศ โดยในปี 2552 มีกำลังการผลิตอยู่ที่ 156 พันล้าน kwh. ในขณะที่ระดับการบริโภคอยู่ที่ 131.5 156 พันล้าน kwh

2) โทรคมนาคมเครื่องมือสื่อสาร

โทรคมนาคมที่สำคัญของอินโดนีเซียในปัจจุบัน ประกอบด้วยโทรศัพท์พื้นฐาน (Fixed line) และโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Mobile cellular) ซึ่งจากข้อมูลของ CIA World Factbook ระบุว่าปี 2554 อินโดนีเซียมีโทรศัพท์พื้นฐานอยู่จำนวน 38.618 ล้านคู่สาย และมีโทรศัพท์เคลื่อนที่อีกจำนวน 249.8 ล้านเลขหมาย ซึ่งมีจำนวนมากพอๆ กับจำนวนประชากรของอินโดนีเซีย

3) ท่าเรือ

ท่าเรือที่สำคัญ คือ

- (1) ท่าเรือ Tanjung Priok อยู่ในนครจาการ์ตา เป็นท่าเรือใหญ่ที่สุดของประเทศ ปริมาณสินค้าผ่านท่าเรือปีละประมาณ 2.1 ล้านตัน
- (2) ท่าเรือ Tanjung Perak อยู่ในเมืองสุราบายา ขนส่งสินค้าได้ปีละ 1.2 ล้านตัน
- (3) ท่าเรือ Belawan อยู่ในเมืองเมดาน ขนส่งสินค้าได้ 2 แสนตัน
- (4) ท่าเรือ Tanjung Emas อยู่ใน Semarang ปริมาณสินค้าผ่านท่าเรือนี้ประมาณ ปีละ 2.6 แสนตัน

4) ท่าอากาศยาน

ท่าอากาศยานนานาชาติที่สำคัญมี 7 แห่ง คือ

- (1) Soekarno Hatta International Airport อยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือของนครจาการ์ตา ห่างออกไปประมาณ 20 กิโลเมตร
- (2) Halim Perdanakusuma International Airport อยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้ของนครจาการ์ตาห่างออกไปประมาณ 13 กิโลเมตร
- (3) Polonia International Airport อยู่ในเขตเมืองเมดาน จังหวัดสุมาตราเหนือ

- (4) Ngurah Rai International Airport ตั้งอยู่ทางใต้ของเมืองเดนปาซาร์ จังหวัดบาหลี ห่างออกไปประมาณ 13 กิโลเมตร
- (5) Juanda International Airport อยู่ในเขตเมืองสุราบายา จังหวัดชวาตะวันออก
- (6) Ratunkangi International Airport อยู่ในเขตเมืองมานาโต จังหวัดซูลาเวสีเหนือ
- (7) Hasanuddin International Airport ใน เขต Ujung Pandang ใน Makassar จังหวัดซูลาเวสีใต้

สายการบินแห่งชาติของอินโดนีเซียคือ สายการบินการูตา (Garuda Airline: GA) ให้บริการการบินทั้งภายในและระหว่างประเทศ โดยสายการบินการูตา มีเที่ยวบินไปกลับกรุงเทพฯ-สิงคโปร์-จาการ์ตาทุกวัน และเที่ยวบินไปกลับ กรุงเทพฯ-จาการ์ตา-บาหลี ทุกวันพฤหัสบดี ศุกร์ และเสาร์ ขณะที่การบินไทย (Thai Airways International) บินไปกลับ กรุงเทพฯ-จาการ์ตา และกรุงเทพฯ-บาหลี ทุกวัน

5) ถนน

ถนนส่วนใหญ่ของอินโดนีเซียอยู่บนเกาะชวา ซูลาเวสี และกาลิมันตัน ส่วนเกาะอื่นๆ ยังมีค่อนข้างจำกัด โดยสภาพถนนร้อยละ 55 เป็นถนนลาดยางมีความยาวทั้งสิ้น 216,714 กิโลเมตร ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 45 ยังเป็นถนนที่ไม่ได้ลาดยางมีความยาวทั้งสิ้น 174,295 กิโลเมตร

6) ทางรถไฟ

อินโดนีเซียมีเส้นทางรถไฟยาวประมาณ 6,482 กิโลเมตร เป็นเส้นทางในเกาะชวา ยาว 4,684 กิโลเมตร ที่เหลืออยู่บนเกาะสุมาตรา ส่วนใหญ่จะเป็นการขนส่งสินค้าเทกอง (Bulk) หรือการขนส่งผู้โดยสารระยะไกล

เส้นทางรถไฟที่สำคัญ ได้แก่

- (1) เส้นทางรถไฟสายเหนือถึงตอนกลางของเกาะชวา
- (2) Bima เป็นรถไฟด่วนนอน เชื่อมระหว่าง Yogyakarta กับ Solo
- (3) Mutiara เป็นรถไฟด่วนนอน ผ่านจังหวัดต่างๆ ขึ้นไปทางตอนเหนือของเกาะชวา
- (4) Senja Utama เป็นรถด่วนช่วงกลางวันเชื่อม Yogyakarta กับ Solo
- (5) Parahyangan เชื่อมจาการ์ตา-บันดุง ใช้เวลาเดินทางประมาณ 4 ชั่วโมง

นอกจากนี้ ยังมีรถไฟอีกหลายสายให้บริการทุกวันระหว่างจาการ์ตากับสุราบายา รวมถึงรถไฟไฟฟ้า “จาโบ ทาเบ็ค (Jabo Tabek)” ควบคุมด้วยระบบคอมพิวเตอร์ให้บริการเส้นทาง จาการ์ตา - โบกอร์ - ทังเกอร์ - เบกาซี (Jakarta - Bogor - Tangerang - Bekasi)

9. ระบบการเมือง การปกครอง และบุคคลสำคัญของประเทศ

อินโดนีเซียปกครองประเทศด้วยระบอบประชาธิปไตย โดยมีประธานาธิบดีเป็นผู้นำของประเทศ (วาระการบริหารประเทศ 5 ปี และต่อได้อีก 1 วาระ) มีการแบ่งอำนาจระหว่างประธานาธิบดีและสภาผู้แทนราษฎร และเป็นการปกครองในระบบสาธารณรัฐ (Unitary Republic) ซึ่งมีการปกครองตนเองในบางพื้นที่ (Provincial Autonomy) โดยมีประธานาธิบดีที่มาจากกาเลือกตั้งโดยตรงเป็นประมุข และหัวหน้าฝ่ายบริหารตามรัฐธรรมนูญปี 2488 ซึ่งได้กำหนดให้ใช้หลักปรัชญาศีลในการปกครองประเทศประกอบด้วย

- 1) นับถือพระเจ้าองค์เดียว
- 2) เป็นมนุษย์ที่เจริญและคงไว้ซึ่งความเที่ยงธรรม
- 3) ความเป็นเอกภาพของอินโดนีเซีย
- 4) เป็นประชาธิปไตยแบบมีผู้แทน
- 5) ความยุติธรรมในสังคมชาวอินโดนีเซียทั้งหมด

พรรคการเมืองที่สำคัญของอินโดนีเซีย ได้แก่ Golkar, Indonesian Democratic Party-Struggle (PDIP), National Awakening Party (PKB), United Development Party (PPP), Democratic Party (PD), Prosperous Justice Party (PKS), National Mandate Party (PAN)

9.1 โครงสร้างการเมืองการปกครองของอินโดนีเซียประกอบด้วย

- 1) **สภาที่ปรึกษาประชาชน (People's Consultative Assembly: MPR)** ประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (People's Representative Council : DPR) จำนวน 550 คน และสภาผู้แทนระดับภูมิภาค (Regional Representative Council: DPD) จำนวน 128 คน ทั้งหมดมาจากการเลือกตั้งสภาที่ปรึกษาประชาชน มีหน้าที่สำคัญ 3 ประการ คือ แก้ไขรัฐธรรมนูญ แต่งตั้งประธานาธิบดี/รองประธานาธิบดีและถอดถอนประธานาธิบดี
- 2) **สภาผู้แทนราษฎร (House of People's Representatives: DPR)** ประกอบด้วยสมาชิกจำนวน 550 คน มาจากการเลือกตั้ง มีหน้าที่หลักในการออกกฎหมาย อนุมัติงบประมาณ และกำกับดูแลการทำงานของรัฐบาลมีวาระการทำงาน 5 ปี อย่างไรก็ตาม การพิจารณาร่างกฎหมายแต่ละฉบับต้องมีการหารือและได้รับความเห็นชอบ

ร่วมกันระหว่าง DPR กับประธานาธิบดี ร่างกฎหมายใดที่ไม่ได้รับความเห็นชอบร่วมจากประธานาธิบดีจะไม่สามารถนำกลับมาพิจารณาใหม่ได้อีก ขณะเดียวกันร่างกฎหมายที่ได้รับความเห็นชอบร่วมจากประธานาธิบดี และผ่านการลงคะแนนเสียงจาก DPR แล้ว แต่ประธานาธิบดีไม่ลงนามด้วยเหตุใดก็ตาม ภายใน 30 วันให้ถือว่ามิผลบังคับใช้เป็นกฎหมายได้โดยสมบูรณ์

อนึ่ง DPR ไม่มีอำนาจในการขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจประธานาธิบดีหรือรองประธานาธิบดี การถอดถอนประธานาธิบดีหรือรองประธานาธิบดีต้องทำตามขั้นตอนของรัฐธรรมนูญคือ DPR ต้องใช้คะแนนเสียง 2 ใน 3 ของผู้ร่วมประชุม (มีจำนวนไม่น้อยกว่า 2 ใน 3 ของจำนวนสมาชิก DPR ทั้งหมด) เสนอเรื่องการถอดถอนให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา และหากศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาเห็นชอบตามที่เสนอ DPR จึงสามารถเสนอให้ MPR พิจารณาต่อไป (อำนาจสุดท้ายในการถอดถอนประธานาธิบดี/รองประธานาธิบดีอยู่ที่ MPR)

- 3) **สภาผู้แทนระดับภูมิภาค (Regional Representatives Council: DPD)** เป็นสถาบันใหม่ที่มีการเลือกตั้งครั้งแรก เมื่อวันที่ 5 เมษายน 2547 เพื่อทดแทนผู้แทนจากภูมิภาคและองค์กรสังคม/กลุ่มอาชีพที่เคยมีอยู่เดิม(ที่มาจาก การแต่งตั้ง) ทั้งนี้สมาชิก DPD มาจากการเลือกตั้งจังหวัดละ 4 คนรวมทั้งสิ้น 128 คน มีหน้าที่เสนอแนะร่างกฎหมาย รวมถึงตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณของประเทศ
- 4) **สภาประชาชนระดับท้องถิ่น (Regional People's House of Representatives : DPRD)** ตามบทบัญญัติในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ปี 2543 กำหนดให้แบ่งระดับการปกครองภูมิภาคออกเป็นจังหวัด อำเภอ(Regency) และตำบล/เทศบาล (Kota) โดยจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิก DPRD ในทุกระดับ (พร้อมกับการเลือกตั้ง DPR และ DPD)
- 5) **ประธานาธิบดี** มาจากการเลือกตั้งโดยตรง ตามรัฐธรรมนูญระบุให้ประธานาธิบดีเป็นหัวหน้ารัฐบาลและเป็นผู้บัญชาการกองทัพ โดยประธานาธิบดีอยู่ในตำแหน่งติดต่อกันได้ไม่เกิน 2 สมัย (สมัยละ 5 ปี)

9.2 การแบ่งเขตการปกครอง

ปัจจุบันประเทศอินโดนีเซียแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 35 จังหวัด (provinces - propinsi - propinsi) 3 เขตปกครองพิเศษ (special regions - daerah-daerah istimewa) และ 1 เขตนครหลวงพิเศษ (special capital city district - daerah khusus ibukota) โดยมีเมืองหลวงหรือเมืองหลักของแต่ละจังหวัด ดังนี้

เกาะสุมาตรา	เมืองหลวง	เกาะกาลิมันตัน(บอร์เนียว)	เมืองหลวง
• เขตปกครองพิเศษอาเจะห์	บันดาร์อาเจะห์	• จังหวัดกาลิมันตันกลาง	ปาลังการายา
• จังหวัดสุมาตราเหนือ	เมดาน	• จังหวัดกาลิมันตันใต้	บันจาร์มาซิน
• จังหวัดสุมาตราใต้	ปาเลมบัง	• จังหวัดกาลิมันตันตะวันออก	ซามารินดา
• จังหวัดสุมาตราตะวันตก	ปาดัง	• จังหวัดกาลิมันตันตะวันตก	ปนตีอานัก
• จังหวัดเรียว	เปอกันบารู	• จังหวัดกาลิมันตันเหนือ	ตันจุงเซเลอ
• หมู่เกาะเรียว	ตันจุงปีนัง	เกาะชูลาเวซี	
• จังหวัดจัมบี	จัมบี	• จังหวัดโกรอนตาโล	โกรอนตาโล
• หมู่เกาะบังกาเบลีตุง	บังกัลปีนัง	• จังหวัดชูลาเวซีเหนือ	มานาโด
• จังหวัดเบงกูลู	เบงกูลู	• จังหวัดชูลาเวซีกลาง	ปาลู
• จังหวัดลัมปุง	บันดาร์ลัมปุง	• จังหวัดชูลาเวซีใต้	มากัสซาร์
เกาะชวา		• จังหวัดชูลาเวซีตะวันออกเฉียงใต้	เกินดารี
• เขตนครหลวงพิเศษ	จาการ์ตา	• จังหวัดชูลาเวซีตะวันตก	มามูจู
• จังหวัดชวากลาง	เซมารัง	หมู่เกาะโมลุกกะ	
• จังหวัดชวาตะวันออก	สุราบายา	• จังหวัดมาลุกู	อัมบน
• จังหวัดชวาตะวันตก	บันดุง	• จังหวัดมาลุกูเหนือ	เตอร์นาตี
• จังหวัดบันเตน	เซรัง	เกาะนิวกินี	
• เขตปกครองพิเศษ	ย็อกยAKARTA	• เขตปกครองพิเศษปาปัว	จายาปุระ
หมู่เกาะซุนดาน้อย		• เขตปกครองพิเศษปาปัว ตะวันตก	มานกวารี
• จังหวัดบาห์ลี	เดนปาซาร์		
• จังหวัดนูซาเต็งการาตะวันออก	คูบัง		
• จังหวัดนูซาเต็งการาตะวันตก	มาทาแลม		

9.3 บุคคลสำคัญ

1) ประมุข

ประธานาธิบดีคนปัจจุบัน คือ ดร. ซูซิโล บัมบัง ยูโตโยโน (Dr. Susilo Bambang Yudhoyono) ดำรงตำแหน่งเมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2552 (สมัยที่ 2)

2) หัวหน้าฝ่ายบริหาร

หัวหน้าฝ่ายบริหารคนปัจจุบัน คือ ดร. ซูซิโล บัมบัง ยูโตโยโน (Dr. Susilo Bambang Yudhoyono)

10. เวลาทำการของหน่วยงาน และวันหยุดนักขัตฤกษ์

- เวลาทำการของหน่วยราชการ สำนักงาน และองค์กรรัฐ ส่วนใหญ่จะเปิดให้บริการตั้งแต่วันจันทร์-พฤหัสบดี เวลา 8.00-15.00 น. วันศุกร์ 8.00-13.00 น. วันเสาร์ 8.30-13.00 น.
- ธนาคารเปิดทำการตั้งแต่วันจันทร์-ศุกร์ ระหว่างเวลา 8.00-16.00 น. วันเสาร์ 8.00-12.30 น.
- สำนักงานไปรษณีย์โทรเลข เปิดทำการวันจันทร์-พฤหัสบดี เวลา 8.00-14.00 น. วันศุกร์ 8.00-11.00 น. วันเสาร์ 8.00-12.30 น.
- บริษัท ร้านค้า โรงงานอุตสาหกรรม เปิดทำการตั้งแต่วันจันทร์-ศุกร์ เวลา 8.00-17.00 น. และวันเสาร์ 9.00-13.00 น. เนื่องจากอินโดนีเซียเป็นประเทศมุสลิม ตอนปลายวันศุกร์ ธุรกิจต่างๆ มักหยุดทำการเพื่อให้คนงานไปทำพิธีละหมาด

วันหยุดราชการของอินโดนีเซียในปี 2556 มีดังนี้

วัน	วันที่	วันหยุด
อังคาร	1 มกราคม	New Year's Day
พฤหัสบดี	24 มกราคม	Maulidur Rasul
อาทิตย์	10 กุมภาพันธ์	Chinese New Year
อังคาร	12 มีนาคม	Hari Raya Nyepi, Balinese New Year
ศุกร์	29 มีนาคม	Good Friday, International Catholic holiday
พฤหัสบดี	9 พฤษภาคม	Ascension Day, 40 days after Easter
เสาร์	25 พฤษภาคม	Buddha's Vesak
พฤหัสบดี	6 มิถุนายน	Isra' Mi'raj Prophet Muhammad SAW
พฤหัสบดี,ศุกร์	8-9 สิงหาคม	Hari Raya Puasa, Eid Al-Fitr
เสาร์	17 สิงหาคม	Independence Day

วัน	วันที่	วันหยุด
อังคาร	15 ตุลาคม	Idul Adha
อังคาร	5 พฤศจิกายน	Islamic New Year
พุธ	25 ธันวาคม	Christmas Day

ที่มา: ประกาศธนาคารชาติอินโดนีเซีย

11. สกุลเงินและอัตราแลกเปลี่ยนดอลลาร์ สรอ. และบาทไทย

1) สกุลเงิน

สกุลเงินอินโดนีเซียที่ใช้ เรียกว่า รูเปียห์ (Rupiah: IDR) ประกอบด้วย ธนบัตร และเหรียญกษาปณ์ ต่างๆ ดังภาพ

เหรียญอินโดนีเซีย

ธนบัตรอินโดนีเซีย

2) อัตราแลกเปลี่ยนเงิน THB (บาท) และ IDR (รูเปี๊ยะห์)
เงินบาทไทยมีอัตราแลกเปลี่ยนกับเงินรูเปี๊ยะห์ ดังนี้

ปี	THB (บาท)	IDR (รูเปี๊ยะห์)
2555 (เฉลี่ย)	1.00	299.85
2556 (ม.ค. - ก.พ.) (เฉลี่ย)	1.00	330.00